

ІНФОРМАЦІЙНИЙ
ВІСНИК
Лосинівської
об'єднаної
територіальної
громади

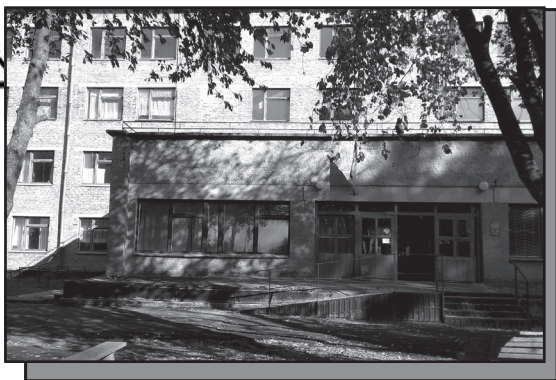
ВІСНИК

Випуск 12
Лютий 2020 р.

Лосинівської Громади

Читайте в номері:

Про фінансову
підтримку лікарні –
5 стор.

Про село Садове –
7 стор.

Діти нашої громади
на «Головній ялинці області» –
8 стор.

ДОРОГІ МЕШКАНЦІ ГРОМАДИ!
Щиро вітаю всіх з Днем закоханим. Бажаю вам не тільки в свято, але і щодня отримувати знаки уваги і любові, кохати і бути коханими. Нехай серед святкових валентинок обов'язково буде та сама, від єдиної, коханої і головної в житті людини. Бажаю, щоб цей день став для одних прекрасним початком довготривалих стосунків, а для інших – чудовим їх продовженням. Нехай ангели любові не відпускають вас ні на хвилину і завжди оберігають.

З Днем Святого Валентина!
Зі святом закоханих!
Володимир АНДРІЄЦЬ,
Лосинівський
селищний голова

Особливий подарунок й добра справа у пакунок

Коли кружляє перший сніг, щоки пощипує мороз, вулиці вбираються в сотні миготливих вогників, навіть дорослому хочеться казок, свята, подарунків... І хоча в цьому році зима не порадувала нас снігом і морозом, та особливий подарунок ми все ж отримали. Микола Ткаліч із Лосинівки подарував селищу головну ялинку.

Зелена красуня 34 роки росла на подвір'ї Миколи Нікандровича і досягла майже 17 м. Історія її зростання доволі драматична. Навесні 1986 року близько 10 саджанців ялинки він привіз із с. Берестовець Борзнянського району та посадив на своєму подвір'ї. Сподівався, що всі вони стануть окрасою оселі та вулиці, адже в своїй висоті могли досягати до 40 м. Та й деревина з цих ялин не з простих – її використовували на щогли кораблів. Посадив

усі саджанці, та прижилося тільки одне дерево.

Сповнений життєвим драматизмом й життєвий шлях Миколи Ткаліча. Народився він в довоєнному 1936 році в с. Велика Дорога. З раннього дитинства відчув всі тяготи тих жакливих років. Свого батька майже не пам'ятає, адже він загинув на війні, коли хлопцю було 5 років. Проживав з матір'ю, їх було шестеро дітей, після голодних повоєнних років померло двоє, ще один брат помер у 1954 році. Але життя не стоїть на місці – закінчив 7 класів, як і всі юнаки, до армії працював в колгоспі – вивозив зерно з-під молотарки. Роботи не боявся, тому працював понад нормово. Далі пішов служити до м. Каунас (Литва). Після армії, працював на станції де разом з односельцями переробляли та фасували тютюн, згодом перейшов на перевалку. Вивчився бондарем, ремонтував бочки, в яких зберігали квашені огірки та помідори. 8 років працював бондарем на філії від Ніжинського консервного заводу, потім ще 10 бригадиром бондарського виробництва. Опісля перейшов на заготівлю зерна – охоронцем. Далі став бригадиром охорони. Загальний трудовий стаж склав понад 45 років. Як бачимо, Микола Нікандрович все своє життя працював не покладаючи рук.

Одружився Микола Ткаліч в 1961 році з красунею Катериною Прокопівною. Познайомились на станції, коли переробляли тютюн. З часом в молодого подружжя з'явилося 2 дітей: син Анатолій,

дочка Тетяна. Жили дружно та життя складалося важко. І в один момент Микола Нікандрович залишився один – син пішов служити в армію, дочка поїхала навчатись, мати померла, а згодом і дружина.

Через 5 років одружився вдруге та переїхав до Лосинівки. Жив чесно, розбудовував будинок, але сімейне благополуччя знову не склалося, на старість літ розлучився. Діти живуть окремо, мають свої сім'ї, але вони не забувають свого батька та всіляко підтримують. Радують Миколу Нікандровича внуки Євген, Альона, Юрій, Сергій та правнуки Максим і Софія.

Всі новорічні свята біля центральної ялинки Лосинівської ОТГ лунали дитячий сміх та радість. Ввечері зелена красуня перетворювалась на фото-зону для дорослих та малих. Микола Ткаліч вирішив подарувати зелену красуню селищу з надією, що залишиться в односельчан згадка про нього, а безкорисливий вчинок надихне інших людей на добрі діла заради всієї громади. На запитання, чи не шкода ялинки, яка була з ним протягом усього часу проживання в Лосинівці, Микола Нікандрович відповів: «Не шкодує, що подарував, можливо, це було її призначення – вирости однієї з 10 дерев, аби принести радість усім нам».

Здавалося, Микола Ткаліч звичайний чоловік, як і ми всі з вами, але він зробив для селища особливий подарунок і як наслідок – добра справа йому у пакунок.

Анатолій ЛИТОВЧЕНКО,
начальник ЖКГ

ЗАПИТАННЯ-ВІДПОВІДЬ

З січня 2020 року розпочали втілення нової ідеї для кращої співпраці мешканців громади з керівництвом ОТГ. На першому поверсі приміщення селищної ради знаходиться скринька для запитань та пропозицій селищному голові Андрійцю В.М., де всі бажаючі анонімно можуть поставити актуальні питання, надавати пропозиції, можливо скарги. Запитання та пропозиції будуть опрацьовані, а відповіді опубліковані в інформаційному виданні «Вісник Лосинівської громади» та у групі даного видання.

На даний час, до скриньки надійшло перше **запитання-прохання: «Залишіть, будь-ласка, в лікарні смт. Лосинівка лікаря-стоматолога Лавренка М.І.»**.

Відповідь. Наприкінці 2019 року виникло питання про закриття посади лікаря-стоматолога в Лосинівській лікарні. Селищний голова та депутатський корпус Лосинівської селищної ради написали звернення на ім'я головного лікаря Ніжинської ЦРЛ Солодька Ю.П. з проханням залишити лікаря-стоматолога. На даний час, у штаті Ніжинської ЦРЛ залишилася посада лікаря-стоматолога, на якій працює Лавренко Микола Іванович, але з тією умовою, що фінансування буде за рахунок Лосинівської селищної ради. Тобто, стоматолог утримується за кошти з місцевого бюджету, на 2 місяці виділено 15 000 грн.

З квітня 2020 року стартує медична реформа вторинної ланки – стоматологів переводять на «госп-розрахунок», тобто, лікар-стоматолог повинен заробляти собі кошти – на заробітну плату, на медичні препарати та утримання кабінету. А Лосинівська селищна рада більше не матиме права утримувати стоматолога. Тому у подальшому нас усіх чекають платні послуги лікаря-стоматолога.

ВИКОНАВЧИЙ КОМІТЕТ ЛОСИНІВСЬКОЇ СЕЛИЩНОЇ РАДИ

СТАН відвідування пленарних засідань депутатів Лосинівської селищної ради за 2019 рік

В період з 01.01.2019 р. по 31.12.2019 р. відбулося 11 засідань сесій Лосинівської селищної ради.

№	ПІП депутата	№ виборчого округу, вул.	Кількість відвідувань
1	Сердюк Надія Петрівна	№ 10 Українська, пров.Троїцький, Гоголя	11
2	Прокопенко Іван Григорович	№ 20 с.Леонідівка	11
3	Кошарна Наталія Андріївна	№ 15 Героїчна, Лаврська	10
4	Білан Олена Миїхайлівна	№ 8 1-Травня, Затишна Молодіжна	10
5	Калініченко Валерій Олександрович	№ 13 Незалежності, Партизанська	10
6	Бондар Іван Іванович	№ 7 Троїцька	9
7	Петренко Володимир Іванович	№ 24 с.Шатура – Гоголя, Дерезенка, Жовтнева, Запорізька, Молодіжна, Незалежності, Незаможна, Польова.	9
8	Андріяш Ольга Миколаївна	22 с.Сальне – Озерна, Перемоги, Першотравнева, Польова, Садова, Урожайна, Шевченка, 40 років Перемоги	9
9	Майко Ольга Олександрівна	№ 26 с.Шняківка	9
10	Литовченко Микола Петрович	№ 1 Миру, М.Лисенка,Чкалова	9
11	Руденко Володимир Миколайович	№ 5 Шевченка №43-280, провулок Набережний	8
12	Семенок Світлана Іванівна	№ 2 Ватутіна, Франка, Козача	7
13	Дяченко Сергій Юрійович	№ 3 Дружби ,Шкільна	7
14	Осипенко Віталій Іванович	№ 23 с.Терешківка	7
15	Мозговий Володимир Михайлович	№ 25 с.Шатура – Титова, Шевченка, Ши- рока.	7
16	Примак Сергій Іванович	№ 6 М.Яринича	6
17	Ужищенко Любов Іванівна	№ 12 Чернишевського, Лермонтова, Ко- цюбинського	6
18	Талалаївська Ольга Володимирівна	№17 Суворова, Гетьманська	5
19	Баріло Микола Олександрович	№ 19 с.Вікторівка, Степ	5
20	Руденко Володимир Миколайович	№ 16 Богословська, Пушкіна	4
21	Шевченко Валентина Вікторівна	№ 21 с. Сальне – Жовтнева, Зелена, Миру, Молодіжна, Набережна, Незалежності	4
22	Івашко Анатолій Володимирович	№18 с.Погребець	3
23	Ткач Віталій Михайлович	№ 11 Садова, прову. Пугачова, О.Кошового, Бр.Бондаревих	1
24	Харченко Анатолій Анатолійович	№ 4 Шевченка №2-42, Л.Українки	0
25	Гавриляко Андрій Віталійович	№ 9 В.Пузіна, Ф.Мотильової, провулок Зелений	0
26	Петрик Сергій Михайлович	№ 14 Київська, Мічурна	0

Скажемо «НІ» насильству в сім'ї

Насильство в сім'ях - це ганебне явище сучасного суспільства. Його не видно, але воно є. На пострадянському просторі в свідомості громадян міцно закріпилася думка про те, що насильство - це коли чоловік б'є дружину. Причому аналогічна дія з боку батьків по відношенню до своєї дитини носить «горду» назву «виховання».

Більшість людей і не підозрює, що насильство має безліч облич. Воно не тільки носить фізичний характер, але й може бути моральним, психологічним, економічним та сексуальним. Найжахливішим є те, що майже кожна дитина в своєму житті стикається з випадками та проявами якогось з цих видів насильства.

Згідно із чинним законодавством України домашнє насильство розуміть, як дії або бездіяльність фізичного, сексуального, психологічного або економічного насильства, що вчиняються в сім'ї чи в межах місяця проживання або між родичами, або між колишнім чи теперішнім подружжям, або між іншими особами, які спільно проживають (проживали) однією сім'єю, але не перебувають (не перебували) у родинних відносинах чи у шлюбі між собою, незалежно від того, чи проживає (проживала) особа, яка вчинила домашнє насильство, у тому самому місці, що й постраждала особа, а також погрози вчинення таких діянь.

За вчинення домашнього насильства кривдника, в залежності від випадку, можуть посадити у в'язницю. Якщо раніше за домашнє насильство була виключно адміністративна відповідальність, то тепер вводиться кримінальна відповідальність законом України № 5294 «Про запобігання та протидію домашньому насильству», який набув чинності з 11 січня 2019 року, згідно якого за кожен з видів насильства передбачена різна відповідальність.

Якщо узагальнити, покарання можуть бути такі: громадські роботи на строк від 150 до 240 годин, арешт на термін до шести місяців, обмеження волі на термін до п'яти років або позбавлення волі на термін до двох років.

Позбавлення волі – це за систематичне вчинення насильства, за насильство щодо дітей, особливо малолітніх.

У разі вчинення будь-якого виду домашнього насильства постраждалі мають право звернутися із відповідною заявою (повідомленням) як до органів поліції за місцем свого проживання або перебування, так і до виконавчих комітетів сільських і селищних рад, органів опіки та піклування, навчальних закладів (якщо постраждали — діти), установ охорони здоров'я.

Якщо цей кривдник живе поруч, хто тут допоможе?

Закон передбачає можливість відокремити кривдника від жертви. Для цього є: терміновий заборонний припис і обмежувальний припис.

Заборонний припис виноситься Національною поліцією як реакція на факт домашнього насильства, виноситься терміново, діє до 10 днів, але його можна продовжити через суд до півроку. Обмежувальний припис діє від 1 до 6 місяців, і його видає лише суд.

«Кривднику забороняють перебувати в місці спільного проживання, навіть якщо це його помешкання, обмежують спілкування із постраждалою дитиною, забороняють наблизитися на певну відстань до роботи, місця проживання».

Згідно із законом, існує вимога про збільшення кількості притулків для постраждалих від домашнього насильства. Загалом вони існують в кожному регіоні України, але в деяких випадках це – притулки на базі громадських організацій, і там критично не вистачає місць.

Щодо дітей – вони тепер вважаються жертвою насильства й у тому разі, якщо були присутні при вчиненні насильства між дорослими.

До того ж, вчителі, медсестри, лікарі повинні будуть повідомляти в поліцію та у відповідні соціальні служби про підозри, що щодо дитини вчиняється насильство.

Дитина може звернутися до поліції зі скаргами – і тоді з'ясувати, чи є вона постраждалою, мають психологи.

«Якщо дитина маленька, то з нею має працювати психолог і визначати, чи дійсно до неї застосовується насильство, чи дитину б'ють або знущаються, чи той факт, що її змушують вчити математику, вона вважає насильством».

Новий закон протидомашнього насильства, безумовно, заслуговує на позитивну реакцію спільноти, однак має певні прогалини, пов'язані із його застосуванням на практиці. Залишається без відповіді питання місця перебування кривдника, якому заборонено перебувати у спільному із сім'єю житлі; невідома доказова база для застосування обмежувальних приписів; захист людей, які стали свідками насильства. Хоча, звісно, сам факт того, що Україна виходить на нову дорогу боротьби з насильством в родинах, не може не радувати, адже подібні норми запроваджені у багатьох демократичних країнах та застосовуються міжнародним правом.

Віта МАКОБРЕЙ,
начальник Служби
у справах дітей

Понад усе вони любили свій коханий край

Добре кажуть: «Хто не знає свого минулого, не вартий свого майбутнього». І це дійсно так, бо так само, як дерево тримається на землі своїм корінням, так людина тримається на землі своїм минулим. Людина, яка не знає минулого – як перекотиполе, куди вітер подме, туди воно й котиться. Куди вітром приб'є – там і залишить своє насіння. Але ж людина не перекотиполе, і, як сказав у своєму безсмертному романі П.Загребельний: «На порожньому місці роду не заснуєш».

Саме тому ми повинні знати історію. А історія наша влита кров'ю і сльозами. Однією з найтрагічніших її сторінок є бій під Крутами, на нашій чернігівській землі.

Бій під Крутами відбувся 29 січня 1918 біля залізничної станції Крути.

Українські сили під командуванням сотника Аверкія Гончаренка склалися з старшин та курсантів старших курсів 1-ої Київської військової школи ім. Б.Хмельницького (250 осіб), що мали бойовий досвід набутий на фронтах Першої світової війни, 115-130 осіб першої сотні Студентського куреня Січових Стрільців та були озброєні 16 кулеметами та залізничною платформою з гарматою. До них приєдналися добровольці з Вільного козацтва («Курінь смерті»).

Перша сотня Студентського куреня Січових Стрільців складалася із студентів Київського університету Св. Володимира, Українського народного університету, учнів технічних шкіл та гімназистів старших класів гімназії ім. Кирило-Мефодіївського братства Києва. Очолював їх студент Українського народного університету – старшина (сотник) Андрій Омельченко.

«Українська молодь, – писав український письменник Улас Самчук, – була першою молоддю світу, що відверто, беззастережно і рішуче стала до боротьби з північною навалю».

Сніговий морозний січень... В холодному полі серед снігу 600 українських молодих воєвків ступили в бій з 6-тисячним більшовицьким військом під керівництвом М.Муравйова... Протягом багатьох годин тривав жорстокий бій... Закривавлена юнь падала не тільки в ім'я оборони. Її ідеал був – своя державність, своє суверенне життя, своя духовність.

Юнаки йшли в бій з піснею «Ще не вмерла Україна», однак у мелодії цієї пісні звучав один мотив супротиву молодого, амбітного, гордого на-

роду, який був глибоко переконаний, що тільки його суверенність на землі предків дасть повну і тривку запоруку щасливого життя.

Боем керував сотник Аверкій Гончаренко, який загинув в бою. Очевидно, що основну роль в бою відіграли бійці Київської військової школи ім. Б.Хмельницького – майбутні кадрові офіцери, багато з яких мали бойовий досвід на полях Першої світової війни (як і деякі бійці Студентського куреня).

Втрати українців становили за різними даними від 80 до 100 і 300 загиблих (у т.ч. й страчених після бою студентів), більшовиків – не менше 300 вбитих. На думку дослідників, загальні втрати росіян могли складати до 1500 убитих і поранених.

Бій закінчився організованим відступом українських частин на потязі. При цьому, ймовірно, українські війська, відступаючи, забрали з собою тіла своїх товаришів та поранених (поховань в районі місця бою не виявлено).

У полон до більшовиків під час бою потрапили 7 поранених студентів, які були відправлені до Харкова. Ще 27 студентів під час відступу у темряві потрапили до рук більшовиків. Розлючені великими втратами «червоні» катували і стратили студентів. Гімназист Пипський перед розстрілом почав співати гімн «Ще не вмерла Україна», інші студенти його підтримали. Тіла страчених були поховані місцевим священиком на кладовищі с.Печі. Пізніше їх було з почесністю перепоховано на Аскольдовій могилі у Києві. Це відбулося у березні 1918 року, коли Центральна Рада повернулася до Києва. Вражений цією трагедією молодий поет Павло Тичина створив тоді поезію під назвою «Пам'яті тридцяти»:

**На Аскольдовій могилі
Поховали їх –
Тридцять мучнів-українців,
Славних молодих...
На Аскольдовій могилі
Український цвіт! –
По кривавій по дорозі
Нам іти у світ.**

Павло Тичина писав у поезії: «На кого завзявся Каїн? Боже, покарай! – Понад усе вони любили свій коханий край».

Достеменно немає однозначної версії подій того дня, багато деталей в спогадах учасників та дослідженнях істориків відрізняється. Проте сьогодні для нас важливі не деталі, для нас важливо зрозуміти психологію тих молодих хлопців, що без досвіду і достат-

нього озброєння, при перевазі ворога в десятках разів не відмовились від бою, хоча шансів на перемогу практично не було. Вони не втекли, не впали у відчай, а гідно стали в обороні своєї держави. Вони дали урок майбутнім поколінням: відстоюючи ідеї, захищаючи Батьківщину, не варто рахувати, скільки патріотів: чи ти сам, чи разом із мільйоном інших, проте мусиш робити те, що мусиш, і тоді переможеш.

Бій під Крутами став знаковою і символічною подією в історії молодого української держави. Саме тоді героїчний і рішучий спротив молодих захисників під Крутами затримав ворожу армію у підступах до Києва на два дні і дав можливість укласти Брест-Литовський мирний договір. Україна подала на світовій арені як незалежна суверенна держава, як суб'єкт міжнародних відносин. Але це не основне досягнення молодих героїв. Юнаки студентського куреня стали для українців дороговказом в майбутнє. Вони пробудили українців, дали поштовх до національно-визвольних змагань. Це вони заклали один з каменів в державність України, проголошену у 1991 році.

Так сталося, що саме Крути стали благодатним матеріалом для витворення новітнього міфу. Скажімо так, одного з найголовніших міфів нашої новітньої історії. Це сталося не спонтанно, а було зумовлене вищим Провидінням. Євген Маланюк у статті «Крути: Народина нового українця», написаній 26 січня 1941 року, твердив: «Народна мудрість і національний геній – ця найвища земна справедливність – творячи свої легенди і міфи, цебто підносячи дану історичну подію до височин надісторичних, ніколи – щодо вибору тієї події – не помиляються».

Крути відіграли надзвичайно важливу роль у формуванні самоусвідомлення української нації.

Крути сьогодні – це священне для всієї України місце на Чернігівщині. Це

символ сили нації, чия молодь на генетичному рівні успадковує волю до боротьби за гідне життя на своїй землі. Саме такого надзвичайно важливого значення надають сьогодні в Україні тим подіям і вшановують пам'ять Героїв Крут по всій країні на загальнодержавному рівні.

Меморіал пам'яті героїв Крут на залізничній станції Крути відкрили у 2006 році за участю Президента Віктора Ющенка. Автор меморіалу, Анатолій Гайдамака, представив пам'ятник як насипаний пагорб заввишки 7 метрів, на якому встановлено 10-метрову червону колону. Червона колона мала нагадувати про подібні колони Київського Університету, звідки були більшість студентів під Крутами. У 2008 році меморіал доповнили сімома вагончиками і відкрито залізничною платформою військового ешелону, які встановлено на рейках – по 4 з обох сторін.

Бій під Крутами змушує замислитись над уроками історії. Юні герої не дають забути про їхні непрорізані життя, обірвані мрії й сподівання і продовжують впливати на нашу історію, на формування світогляду не тільки в Україні.

Ті юнаки, що прийняли мученицьку смерть під Крутами, були ровесниками багатьох нинішніх студентів, воїнів і добровольців. Вони тоді не виграли бій, але вони показали приклад мужності й відданості, щоб їхні співвітчизники зрештою виграли у війні. Історичні паралелі, які сьогодні вражають повторюються, дають можливість досягнути той непростий шлях, що долає український народ у боротьбі за свою державу, якою титанічною працею це дається, якими сльозами, якою жертвовністю. І водночас Україна являє світові взірці краси і величчя справжніх борців за волю, за людську гідність і свободу як найвищі цінності.

Любов ЛАВРІНЕЦЬ,
заступник директора з НВР Сальненського НВК «ЗНЗ-ДНЗ» І-ІІІ ст.

Пенсії для ветеранів праці та військових підвищилися

З першого січня 2020 року 67,1 тис. непрацюючих пенсіонерів Чернігівщини, які досягли віку 65 років та мають страховий стаж не менше від 30 років для жінок та 35 років – для чоловіків, отримають підвищені пенсії. Разом з тим розмір пенсії для даних категорій громадян не може складати менше 2000 грн. Про це повідомив начальник Головного управління Пенсійного фонду України в Чернігівській області Юрій ЮРЧЕНКО.

Перерахунки проведено автоматизованим способом, тому звертатися до органів Пенсійного фонду не потрібно. Розмір підвищення розраховано індивідуально для кожного пенсіонера за документами, які містяться в пенсійній справі. Середній розмір підвищення склав 115 грн. Для працюючих пенсіонерів, які досягли зазначеного віку, перерахунок пенсій із використанням нового показника мінімальної заробітної плати здійснюється після звільнення з роботи або припинення ними підприємницької діяльності. Пенсіонерам, які досягнуть 65-річного віку в 2020 році, такі перерахунки проводитимуться з дня досягнення відповідного віку за наявності необхідного страхового стажу.

«Мінімалка» збільшилася до 1889 грн а платять, як мінімум, 2000 грн.

Для осіб які досягли 65 років і мають тривалий страховий стаж, мінімальний розмір пенсії за віком встановлено в розмірі 40 відсотків мінімальної заробітної плати (4723 грн), визначеної Законом України «Про Державний бюджет України на 2020 рік». Фактично їхня мінімальна пенсія збільшилася до

1889,2 грн, але, крім цього, відповідно до постанови Кабінету Міністрів України № 543 від 26 червня 2019 року в разі, коли щомісячний розмір пенсійних витрат, з урахуванням передбачених законодавством надбавок, підвищень і т.д. не досягає 2000 грн, таким особам надається доплата до пенсії у сумі, що не вистачає до зазначеного розміру.

З Нового року – нові пенсії для колишніх військовослужбовців.

Нещодавно прийнято довгоочікуване урядове рішення щодо продовження поетапного підвищення пенсій представникам силових органів, яке було ініційоване два роки тому.

Якщо з 1 січня 2018 року на підставі урядового рішення від 21 лютого 2018 року № 103 «Про перерахунок пенсій особам, які звільнені з військової служби, та деяких інших категорій осіб» колишнім військовослужбовцям було виплачено 50% суми підвищення пенсії, протягом 2019 року виплачувалося 75% суми підвищення, то з 1 січня 2020 року відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 24.12.2019 р. № 1088 «Деякі питання виплати пенсій окремими категоріями громадян» буде випла-

ПЕНСІЙНИЙ ФОНД
УКРАЇНИ

ІНФОРМУЄ

Довідка
У 2019 році в Україні було проведено 5 перерахунків пенсій – у січні, березні, квітні, липні, грудні. Середній розмір пенсії в області на 1 січня 2020 року складає 2764 грн, що на 69 % перевищує прожитковий мінімум для осіб, які втратили працездатність. У порівнянні з першим січнем минулого року середній розмір пенсії в регіоні збільшився на 401 грн.

**ЗА МАТЕРІАЛАМИ ГОЛОВНОГО УПРАВЛІННЯ
ПЕНСІЙНОГО ФОНДУ ЧЕРНІГІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ**

ВСТУП 2020:

реальні можливості та перестороги

Менше ніж через півроку в школах України пролунає останній дзвоник. Свідомі випускники та їх батьки постають перед складним завданням – вибором закладу вищої освіти для здобуття перспективної спеціальності. Дане завдання не з легких, адже умови вступу до навчальних закладів, потрапляння до списку осіб, які навчатимуться на місцях державного замовлення вимагатимуть від випускників значних навчальних здобутків і прагматичного хисту. Для більш чіткого розуміння особливостей вступної компанії 2020 й усвідомленого вибору свого майбутнього випускником спробуємо окреслити коло перепон, які необхідно буде подолати в недалекому майбутньому.

Як правило, вибір абітурієнтом місця майбутнього навчання обумовлений обраною спеціальністю, або тим навчальним закладом, який є найбільш «зручним» в силу різних обставин. Так чи інакше, використовуючи інтернет, можна знайти вимоги до вступу на обрану спеціальність в умовах прийому Міністерства освіти та науки чи на сайтах навчальних закладів. В результаті дослідження й обрана спеціальність, й бажаний для вступу навчальний заклад мають узгодитися у свідомості випускника школи. Наступний крок – вибір предметів для складання зовнішнього незалежного оцінювання (ЗНО). Окрім української мови, випускники зобов'язані успішно скласти ще мінімум два іспити, які передбачені для вже визначеної спеціальності. Наприклад математика й іноземна мова (географія) для вступу на «Менеджмент чи біологія й хімія (математика) для вступу на «Агрономія». Пам'ятайте, що загальна кількість навчальних предметів, вибраних вами для проходження зовнішнього оцінювання, не повинна перевищувати чотириох.

Реєстрація для участі в зовнішньому незалежному оцінюванні 2020 року триватиме з 03 лютого до 24 березня. Комплекти реєстраційних документів учнів для проходження державної підсумкової атестації у формі ЗНО керівники закладів освіти можуть надсилати до 17 березня 2020 року. Щоб успішно зареєструватися для участі в зовнішньому незалежному оцінюванні, необхідно створити та оформити реєстраційну картку, сформувати пакет документів і передати його до регіонального центру.

Зауважте, що одним з перших кроків є обрання категорії особи. Якщо ви у 2020 році завершуєте навчання в закладі загальної середньої освіти (школа, гімназія, ліцей тощо) – ваша категорія «Випускник закладу загальної середньої освіти 2020 року». Для успішної реєстрації рекомендуємо звернутися до відповідальних осіб з реєстрації ЗНО у вашій школі. В результаті кожен випускник має отримати сертифікат ЗНО-2020 який підтверджує факт реєстрації для участі в ЗНО та виконує разом з іншими документами функцію перепустки до пунктів проведення ЗНО, у ньому проставляють відмітки про проходження тестувань. Також у випускника має бути запрошення-перепустка в якій зазначено інформацію про місце, дату та час проведення ЗНО. Запрошення-перепустка не надсилатиметься поштою. Наприкінці квітня її необхідно роздрукувати зі своєї інформаційної сторінки.

Після оформлення всіх паперів необхідно сформувати пакет документів для участі в ЗНО й відповідно до графіку, вимог взяти в ньому участь уважно прочитавши запрошення-перепустку. Для того, щоб запобігти запізненню в день тестування, необхідно заздалегідь ознайомитися з маршрутами проїзду до пунктів тестування та передбачити додатковий час на випадок проблем із транспортом та заторів на дорогах.

ГРАФІК ЗНО-2020

Дата	Предмет
21 травня	Математика
26 травня	Українська мова та література
28 травня	Фізика
1 червня	Німецька, Іспанська, Французська мови
2 червня	Англійська мова
4 червня	Історія України
9 червня	Біологія
11 червня	Географія
15 червня	Хімія

Успішне складання ЗНО аж ніяк ще не гарантує вступ на бюджет, адже прохідні бали на різні спеціальності різняться в рази. 100-відсотковий результат вступу навряд чи можна передбачити, але все ж таки можна з більшою чи меншою вірогідністю вирахувати, порівнявши прохідні бали при вступі у 2019 році. Мріяти не заборонено, але коли ваші батьки не зможуть «витягнути» контракт, то можливо варто задуматися над вступом на менш престижну, але затребувану в державі спеціальність. Принаймні на 5 спроб подачі електронних заяв всі мають право.

Проведемо обрахунок конкурсного балу на основі правил прийому до ВП НУБіП України «Ніжинський агротехнічний інститут». Для вступу на перший курс для здобуття ступеня бакалавра на основі повної загальної середньої освіти за такою формулою:

$KB = K1 * P1 + K2 * P2 + K3 * P3 + K4 * A + K5 * OY$; де $P1, P2$ – оцінки ЗНО або вступних іспитів з першого та другого предметів; $P3$ – оцінка зовнішнього незалежного оцінювання, вступного іспиту з третього предмета; A – середній бал документа про повну загальну середню освіту, переведений у шкалу від 100 до 200 балів відповідно до таблиці переведення середнього бала документа про повну загальну середню освіту, обчисленого за 12-бальною шкалою, в шкалу 100-200; OY – бал за успішне закінчення у рік вступу підготовчих курсів ВП НУБіП України «Ніжинський агротехнічний інститут» для вступу до нього за шкалою від 100 до 200 балів у разі вступу на спеціальності (спеціалізації), зазначені в Переліку спеціальностей, яким надається особлива підтримка.

Невід'ємні вагові коефіцієнти $K1, K2, K3, K4, K5$ у ВП НУБіП України «Ніжинський агротехнічний інститут» встановлюються на рівні:

$K1 = 0,25; K2 = 0,4; K3 = 0,2; K4 = 0,1; K5 = 0,05$ – для конкурсних пропозицій спеціальностей, яким надається особлива підтримка та на які буде здійснюватися вступ випускників підготовчих курсів ВП НУБіП України «Ніжинський агротехнічний інститут»;

$K1 = 0,3; K2 = 0,3; K3 = 0,3; K4 = 0,1; K5 = 0$ – для конкурсних пропозицій спеціальностей 071 Облік і оподаткування, 073 Менеджмент;

$K1 = 0,3; K2 = 0,4; K3 = 0,2; K4 = 0,1; K5 = 0$ для усіх інших конкурсних пропозицій.

Учасникам Всеукраїнської олімпіади ВП НУБіП України «Ніжинський агротехнічний інститут» для професійної орієнтації вступників на основі повної загальної середньої освіти зі спеціальностей, визначених Переліком спеціальностей, яким надається особлива підтримка, нараховуються додаткові бали до оцінки сертифіката зовнішнього незалежного оцінювання з одного відповідного предмета під час розрахунку конкурсного бала у ВП НУБіП України «Ніжинський агротехнічний інститут» в обсязі від 1 до 20 балів, але не вище ніж 200 балів за предмет.

Остаточний конкурсний бал множиться на регіональний (РК), галузевий (ГК), сільський (СК)

коефіцієнти шляхом його множення на їх добуток, причому:

РК у ВП НУБіП України «Ніжинський агротехнічний інститут» дорівнює 1,04;

ГК дорівнює 1,02 для поданих заяв з пріоритетністю 1 та 2 на спеціальності (спеціалізації), передбачені в Переліку спеціальностей, яким надається особлива підтримка; 1,00 – в інших випадках;

СК дорівнює 1,02 для осіб, зареєстрованих у селах та які здобули повну загальну середню освіту у закладах освіти, що знаходяться на території сіл, у рік вступу (1,05 – для спеціальностей (спеціалізацій), передбачених у Переліку спеціальностей, яким надається особлива підтримка); 1,00 – в інших випадках.

УВАГА! ДЛЯ ОТРИМАННЯ ДОДАТКОВИХ БАЛІВ З МЕТОЮ ЗБІЛЬШЕННЯ ЗАГАЛЬНОГО КОНКУРСНОГО БАЛУ РЕКОМЕНДУЄМО НАВЧАННЯ НА ПІДГОТОВЧИХ КУРСАХ ТА УЧАСТЬ У ОЛІМПІАДІ ЯКІ ПРОВІДИТЬ ЗАКЛАД ВИЩОЇ ОСВІТИ.

Зокрема, до переліку спеціальностей, яким надається особлива підтримка у ВП НУБіП України «Ніжинський агротехнічний інститут» входять: Агроінженерія; Агрономія; Електроенергетика, електротехніка та електромеханіка; Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва; Транспортні технології.

Якщо Ви пройшли всі обрахунки й визначили конкурсний бал, то можна «проглянути» ваші шанси на бюджетне місце. Для цього в пошуковій системі введіть «Топ-10 спеціальностей з найбільшими прохідними балами 2019 року». Використовуючи посилання можна визначити, що прохідний бал по спеціальності «Менеджмент» становив 176,835 бали; Агрономія – 137,853; Агроінженерія – 132,937... Порівнявши ці показники із обрахованим конкурсним балом орієнтовно можна прогледіти власні шанси на навчання за рахунок державного замовлення.

Варто пам'ятати, що обираючи спеціальність із більшим прохідним балом ви збільшуєте свої шанси на навчання за контрактом. З останнім теж не все так просто, адже міністерство готує «сюрприз» у вигляді індикативної собівартості навчання. Спрощений обрахунок мінімальної ціни сягне рівня трьох середніх заробітних плат в області. Для Чернігівської області це становитиме близько 25 тисяч гривень, а Києві ще більше.

Як бачимо, перепон для здобуття вищої освіти достатньо, але немає нічого неможливого для молодих цілеспрямованих особистостей. То ж бажаємо всім випускникам шкіл обрати спеціальність відповідно до власних уподобань й достойно пройти вступну компанію 2020.

Віктор ЛИТОВЧЕНКО,

доцент кафедри соціально-гуманітарних дисциплін ВП НУБіП України «Ніжинський агротехнічний інститут»

Життя прожити – не поле перейти

«Життя прожити – не поле перейти», – гласить народна мудрість. А прожити життя в парі – це велике мистецтво. Як подолати цей шлях і не схибити? За формулою сімейного благополуччя, любові і поваги ми звернулись до сім'ї Свириденків: Ганни Іванівни та Миколи Івановича.

В 1974 році після закінчення Прилуцького педагогічного училища була направлена учителювати в Шатуру молода дівчина з сусіднього села Ганна Свирид. Навчала молодших школярів та вчилася заочно на філологічному факультеті в Ніжинському педінституті. У 1977 році знайшла свою долю. Вийшла заміж за шатурянина Миколу Свириденка. Микола

років працювала Галина Іванівна (бо саме так її звуть у селі) на цій посаді. Довіряли люди, переобирали. Село повноцінно жило і процвітало. Повернулася в школу в 2002 році. Мрія здійснилася: на роботу ходять разом.

Ось уже 43 роки подружжя живе разом. Будучи керівниками, вмів підтримували і підтримують родинне вогнище. І воно не жевріє, а пломенить повноцінним вогнем. Адже керівником бути непросто. Лівову частку свого часу вони віддають роботі. Вони завжди разом: чи то робота по господарству, чи відпочинок. Виростили достойних донечок Таню та Люду, обидві плідно працюють на педагогічній ниві. У дівчат свої сім'ї. Мають по двоє дітей: у Тані – Андрійко та Діана, у Люді – Нікіта та Полінка. У молодих ще дідуся та бабусі онук Андрій вже одружений, закінчує медичний університет. Така дружна велика родина, звичайно, є прикладом для наслідування. А основи міцної сім'ї криються в трьох словах: «Любов», «Терпіння», «Прощення». У цій родині панує любов, бо долати перешкоди і йти вперед тільки разом і є найголовнішою родинною цінністю.

Світлана СЮР,
вчитель Шатурського НВК «ЗНЗ-ДНЗ» І-ІІ ст.

Іванович працював тоді завідувачем місцевого будинку культури. Молода родина грала на музичних інструментах. Створили молодіжний колектив і давали концерти по всьому району.

Мріяли працювати разом у школі. Та поки не судилося. Микола Іванович після закінчення педагогічного інституту працював спочатку вихователем групи продовженого дня, а потім учителем біології. Очолити школу у 1987 році.

Ганна Свириденко декілька скликань була депутатом сільської ради. А в 1981 році її обрали головою. Понад 20

Місцева влада фінансово підтримує лікарню

З 2019 року в Україні розпочався новий етап медичної реформи первинної ланки. Чи не у кожному районі нашої області закривають стаціонари і перепрофілюють медичні заклади. Не оминула медична реформа і Лосинівку. У зв'язку з оптимізацією Ніжинської районної лікарні, лікарню в селищі Лосинівка було перепрофілювано на КНП «Ніжинський центр первинної медико-санітарної допомоги». В центрі мешканці громади отримують лікування лише на денному стаціонарі.

Розуміючи що медицину Міністерство охорони фінансує недостатньо, з 2019 року за кошти Лосинівської громади утримуються лікарі Лосинівської лікарні (невропатолог, гінеколог, хірург), на що виділено 250 000 грн. Сьогодні переважна більшість населення громади – це люди пенсійного віку, тому не у кожного є можливість доїхати до лікаря в Лосинівку чи район. Тому ФАПі не менш важливі медичні заклади у невеликих селах, ніж лікарня. Зберегти мережу ФАПів також вдалося завдяки фінансовій допомозі громади. На утримання фельдшерських пунктів сіл Погребець, Вікторівка, Шняківка, Терешківка виділено 157 000 грн.

За минулий рік з бюджету громади були виділені кошти на охорону здоров'я:

- на забезпечення медикаментами людей, які хворіють на цукровий діабет – 65 830 грн.;
- Ніжинському пологовому будинку – 30 000 грн.;

- придбання медикаментів – 19 040 грн.;
- поточний ремонт опалювальної системи – 23 000 грн.;
- підключення інтернету – 5 000 грн.;
- за спожиту електроенергію – 35 000.;
- співфінансування заходів з придбання телемедичного обладнання для амбулаторії ЗПСМ – 22 000 грн.

Всього за 2019 рік виділено – 606 870 грн.

Сьогодні поширюється чутки про закриття Лосинівської лікарні. Реформа медицини не до кінця зрозуміла і тому виникає занепокоєння у суспільстві. Але депутатський корпус та виконавчий комітет Лосинівської селищної ради роблять все можливе, аби мешканці громади гостро не відчували тих змін, які принесла нам медична реформа. Тому було виділено значну фінансову допомогу на підтримку медицини.

На даний час, за кошти громади утримуються:

- лікарі Лосинівської лікарні (невропатолог, гінеколог, хірург, стоматолог), ФП с. Терешківка, ФП с.Шняківка, ФП с.Вікторівка, ФП с. Погребець – на 6 місяців з місцевого бюджету виділено 265 000 грн.;
- рентгенологічний кабінет – 223 100 грн.;
- Ніжинський ЦРЛ – 115 000 грн.

ремонт рентгенологічного кабінету – 28 000 грн.
На другому поверсі лікарні за фінансової підтримки Польського Фонду Міжнародної солідарності створе-

Сила кохання

Людське життя незбагненне у своїй суті. Та найдивнішою і найчарівнішою загадкою його є кохання. Воно має велику силу над людьми. Любов всевишня, кажуть у народі. І це правда.

Про велику і непереборну силу кохання хочу розповісти сьогодні.

Кохання – цвіт людської душі, воно як дар безцінний і до того ж довічний. Щаслива зустріч може мати трагічне завершення, кохану людину можна втратити, але назавжди залишається пам'ять почуття, котра іноді триваліша за саме кохання.

Марія народилася і виросла в селі Шняківка. Тут і трудитись почала. Працювала в ланці. Хоч і нелегка була робота, але приносила задоволення. А що ще треба? Село, як віночок завітаний, у зелені потопає. Вечори запашні, молоді багато, всі співучі. Отож і лунали щовечора пісні про щастя та любов.

Кохання прийшло до дівчини якраз у передвоєнну весну. Прийшло якимось несподівано. Ніби знали один одного з дитинства, зустрічалися майже щодня. А тут раптом подивилися один одному у вічі, ніби в душу заглянули, і все: відчули, що долю свою зустріли. «Побачила якимось по-іншому й з першого погляду: він! Той, що його доля мені подарувала», – розповідала про народження великого почуття Марія. І були потім зустрічі під вербами крадькома, і несміливі поцілунки, і нескінченні розмови здавалося б ні про що, але наговоритися не можна було. Щастя переповнювало душу дівчини настільки, що боялася сполохати його, щоб не зникло.

І недарма боялася: незабаром війна постукала у кожну хату. Останній вечір під вербами запам'ятала Марія до дрібниць, до щему в серці: ті спрагли поцілунки, і пестощі, і бажання випити чашу кохання до дна. Але суджений оберігав дівчину, стримуючи себе, боячись скривдити. Були в той вечір клятьби і сльози, і віра в те, що зустрінуться після війни, що чекає їх довге і щасливе життя. Наступного дня провела Марія свого коханого на війну, подарувала вишитий рушник, а він у відповідь простий солдатський рушничок. Це була остання їх зустріч, не повернувся милий у рідне село до своєї коханої, десть поліг у бою, захищаючи Батьківщину.

Пройшли роки, померкли спогади про важкі повсякденні часи, про нестатки, стишився біль втрати. Та навіки залишилась пам'ять про високе почуття, пам'ять про кохання. Не вийшла Марія заміж, не народила дитини. Ні про що не жаліла жінка, лиш про одне, що не мала жодної світлинки свого коханого, щоб хоч ще раз поглянути на нього, побачити рідні риси обличчя. Всі роки свого життя берегла Марія отой рушничок, подарований коханим. Не раз діставала його із сховку у важкі хвилини, торкалася обличчям, і відходили болі, відчай і всі негаразди. Відчувала нові сили та бажання жити.

Немає вже Марії, закінчився її земний шлях. Перед відходом у вічність попросила покласти у домовину отой пам'ятний рушничок як святиню, як найцінніший скарб, придбаний нею за життя...

Любов всевишня і всесильна. Вона піднесла просту сільську жінку до вершини Мадонни, зробила її незвичайною, а рушничок став символом краси кохання, непереборної його сили.

Любов ЛАВРІНЕЦЬ,
заступник директора з НВР Сальненського НВК «ЗНЗ-ДНЗ» І-ІІІ ст.

но соціальний заклад для проживання самотніх осіб похилого віку, що опинилися в складних життєвих обставинах. Додатково з власного бюджету на проведення ремонтних робіт виділено 80 000 грн. На утримання соціального закладу в бюджеті громади заплановано 407 000 грн.

Отже, як бачимо, місцева влада не стоїть осторонь болючих питань, що стосуються здоров'я людей. Сподіваємося, що й надалі громада буде фінансово підтримувати медичний заклад аби мешканці ОТГ отримували своєчасну і кваліфіковану медичну допомогу.

ВИКОНАВЧИЙ КОМІТЕТ ЛОСИНІВСЬКОЇ СЕЛИЩНОЇ РАДИ

МАЙБУТНЄ ЧЕРНІГІВЩИНИ — ТАЛАНОВИТІ ДІТИ

**Якщо дитину підтримують,
вона вчиться подобатися самій собі.**

**Якщо дитину хвалять, вона вчиться цінувати
інших.**

Дорис ЛОУНОЛТ

Розмова про талант – це завжди оповідь про високообдарованих та перспективних дітей, це ода нетлінному духу творчості, яким пронизано життя кожної самодостатньої та незалежної людини.

Сьогодні – це час інновацій, пріоритетності знань і освіти. Одним з основних завдань сучасної школи є виявлення обдарованих дітей, залучення їх до діяльності за уподобаннями з метою розвитку інтелектуального, спортивного, творчого потенціалу.

Талановиті діти – це золотий фонд нації, гордість та успішне майбутнє держави. Креативність, цікавість до пізнання світу і наполегливість у досягненні мети – запорука успіху здобутків і перемог людини.

Обдарованість – це значне в порівнянні з віковими нормами випередження в розумовому розвитку або виключному розвитку спеціальних здібностей (музичних, художніх, спортивних). Обдарованість дітей може бути встановлена та вивчена тільки у процесі навчання та виховання, в ході виконання дитиною будь якої змістовної діяльності. Прояв розумової обдарованості пов'язаний з надзвичайними можливостями дитячих років життя. Треба мати на увазі, що в ранні дошкільні і шкільні роки швидкий розумовий розвиток відбувається у всіх дітей, що є важливим внеском дитячих років у становлення інтелекту людини.

Дорослим, батькам, педагогам, для того, щоб розгледіти і допомогти розвинути таланти кожної дитини слід бути спостережливими і досконало вивчити соціально-психологічний портрет обдарованої дитини.

У результаті досліджень науковцями виділено такі характерні особливості дитячої обдарованості: допитливість, добра пам'ять, зацікавленість складними задачами, оригінальне мислення, здатність висувати несподівані ідеї, вміння асоціювати, знаходити аналогії, занурення в улюблене заняття, рефлексивне ставлення до себе, схильність до лідерства, самостійність, відповідальність, конкурентність, багатий словниковий запас, розвинене почуття гумору.

Наявність цих ознак говорить про схильність до творчості, саморозвитку.

Завдання сім'ї і школи виявити і розвинути паростки майстерності, неординарності, креативності, дати можливість кожному стати непересічною особистістю, яка вражає своїми досягненнями.

Багато поколінь випускників та теперішніх учнів Лосинівської загальноосвітньої школи І-ІІІ ст. радують своїх батьків і наставників перемогами у різних га-

лузях, змаганнях, творчих конкурсах, прославляючи рідний край, свою країну.

Починаючи з 2012 року в Лосинівській загальноосвітній школі проходить фестиваль-конкурс «Талант року», ініціатором якого став наш земляк, випускник 1988 року Копиця Анатолій Олександрович. Прагнення небаждужих педагогів так і залишилися б нездійсненими в разі відсутності підтримки шанованого земляка-мецената. Саме завдяки спільній меті та неабияким зусиллям тандему творчої групи вчителів Лосинівської школи та благодійного фонду «Копиця» вихованці нашої школи, а згодом і громади отримали рідкісну можливість бути відзначеними та шанс отримати нагороду з рук поважних і мудрих людей, і в знак нагороди – свято творчості як підсумок прикладених дітьми зусиль.

А починалося все з маленької сцени актового залу школи, де були зроблені перші невпевнені кроки, посіяні перші зерна успіху. В тісному колі радісних, захоплених вчителів та учнів вимальовували обриси майбутнього проекту «Школа має талант», якому судилося здійснитися. Але це був міцний місточок до переходу на велику сцену.

Під шквал оплесків глядачів кожен учень – учасник дійства «Талант року» має можливість в кінці кожного навчального року виходити на сцену Будинку культури та бути номінантом у певному напрямку творчості і слухачем розповіді про свій талант та нагороди, отримані за рік наполегливої праці.

Отож, величну справу роблять педагоги та благодійні меценати, допомагаючи втілити в життя дитячі мрії.

«Похвала – це провокація на добро»: говорив А. Круглов. Похвала – це проектування на майбутній успіх. Підтримка успіху дитини на початковій стадії дає надію та віру в добро, вчить любити та усвідомлювати життєві цінності.

За підсумками чергового шкільного конкурсу «Талант року» 2017 року близько 70 учнів Лосинівської громади були внесені до банку даних обдарованості освітніх закладів. Тому, коли видавничий центр «Перлина» започаткував проект «Майбутнє Чернігівщини – талановиті діти» з метою пошуку творчих, обдарованих дітей та їх наставників та зробив запит до Лосинівської ЗОШ І-ІІІ ст., то імена всіх номінантів свята творчості потрапили на сторінки цієї інформаційно-іміджевої збірки, цієї книги досягнень підрастаючого покоління Чернігівщини. І ось уже вийшла в світ наступна книга «Майбутнє Чернігівщини – талановиті діти».

Це яскрава енциклопедія здобутків підрастаючої молоді та наставників-педагогів Чернігівщини. Про окремих дітей за бажанням батьків в книзі друкуються описові розповіді про здобутки та нагороди

кожної дитини, додаються фото з творчого життя дитини та ілюстрації її творчих робіт. Імена дітей які потрапили, в перше видання книги (2016р.) про талановитих дітей – Боровик Владислав, Зубок Віталій, Донець Олександр, Руденко Андрій, Герасименко Олена, Петрик Юлія, Назаренко Ростислав.

Восени 2019 року видавничий центр «Перлина» в Чернігові запросив учнів Лосинівської ЗОШ І-ІІІ ст. учасників дійства «Обдаровані діти – майбутнє громади» Петрика Анатолія, учня 6-Б класу (наставник Шевчун Неля Григорівна), Петрика Юрія, учня 4 кла-

су (наставник Лаврінець Лідія Іванівна), Олійник Інну, ученицю 7-Б класу (наставники Гапоненко Валентина Олексіївна, Шевчун Неля Григорівна) до Чернігова на церемонію вручення книги «Майбутнє Чернігівщини – талановиті діти», оскільки саме вони потрапили на сторінки цього видання. Діти отримали нагороди – книги, статуетки, дипломи учасників та море позитивних емоцій, які спонукатимуть їх до нових звершень.

Шановні батьки! Якщо ви помічаєте в своїх дітях паростки творчості, якщо хочете долучитися до написання історії успіху своєї дитини і побачити її на сторінках унікальної книги, просимо вас, звертатися до психологічної служби, адміністрації своїх шкіл, до педагогів-наставників своїх дітей і разом ми відкриємо нові обрії і можливості для кожного маленького генія.

Шана Вам, юні обдарування, свій талант і працьовитість спрямовуйте на саморозвиток і досягнення успіху. Не збавляйте обертів, будьте кращими завжди!

Шановні батьки і педагоги! Успіхів нам у непростій справі виховання. Закликаємо Вас до співпраці і чекаємо на нові імена!

Неля ШЕВЧУН,

практичний психолог Лосинівської ЗОШ І-ІІІ ст.

Лідія ПЕТРИК,

вихователь ЗДО «Сонечко»

МОЄ СЕЛО – МОЯ КОЛИСКО

Моє село привітне і красиве в будь-яку пору року, родюча земля дихає чистим, з ароматом саду повітрям, тому і не дарма отримало воно чудову назву – Садове. Селу 90 років. Багато це чи мало? Важко сказати. Як зароджувалось село Садове в моїй сповіді, для Вас, дорогі земляки.

З історії Садового.

Село розташоване за 10 кілометрів від селища Лосинівка, тому жителі його в переважній більшості вихідці з Лосинівки. В 1929 році на широкі простори чорноземів прийшли люди і почали будувати житло. Це були – Пилип Федотович Овраменко, Панас Федорович Коваль, Василь Іванович Яременко. Вони обзавелись господарством, обробляли землю, тримали худобу, мали нехитрі пожитки: жорна, ціпи, плуги, борони, молотарки, збудували млин, який служив людям довгі роки. В 1932 році почалася агітація в колгосп, йшли неохоче, бо все нове загадкове, жили люди заможні і не хотіли віддавати своє особисте майно в колгосп. І ось прийшов пекельний 1933 рік, люди понесли масово заяви для вступу в колгосп, бо в колгоспі працювала кухня, яка три рази в день давала їсти гарячі страви та хліб. Тому в селі голоду не було. Першим головою колгоспу був обраний Макар Герасимович Овраменко, це був відданий роботі і справі керівник. Поступово міцнішав колгосп, налагоджувалось життя людей, будували нові оселі, народжувалось все більше і більше дітей. Колгосп носив назву імені Чубаря, а село називалось Чубарівка. Його заселяли все нові і нові люди. Росли тут і пишні вишневі та яблуневі сади. Люди прокидалися від свіжого запаху м'яти, любистку, жоржин та чорнобривців, який ранковими туманами розтікався по подвір'ях і будинках, створюючи в них особливий дух. До цього запаху додавався дух свіжого хліба та молока. І вже ні в якому чужому краю, той запах дитинства не можна було забути.

Жили і робили дружно, як одна сім'я, працювали всі – від старого до малого, хоч і все вручну, але завжди лилась українська пісня.

В 1941 році в Чубарівці було 50 дворів. З рідних домівок пішло на фронт 70 чоловік, до рідного порогу повернулося лише 20. Без батьків після війни залишилося 70 дітей. На фронтах війни мої земляки воювали хоробро, особливо відзначився Попков Микола Іванович (родом з далекого Красноярська), який оселився в нашому селі. Був розвідником полку, нагороджений двома орденами Вітчизняної війни, Бойового Червоного Прапора та 6 медалей.

ми. Хоча Микола Іванович був двічі поранений, та в роботі ніколи не пас задніх – в жнива, за день, косив на полі по одному гектару жита, його рекорд так ніхто і не здолав, навіть молоді хлопці.

У 1943 році село стало називатися Сталіно, а колгосп імені Сталіна. Було дві бригади. Одну очолював Семен Матвійович Гавриш, другу Михайло Максимович Карапута. В ланці налічувалось 200 жінок. У 1953 році господарство села Сталіно було об'єднано з сальненським, з центральною садибою в с.Сальне. З 1961 року село Сталіно перейменовано в село Садове. Прийшло інше нове покоління до управління колгоспом, який тепер носив назву імені Леніна. Вже молоде покоління хлопців та дівчат, батьки яких воювали на фронті, плекали землю, вирощували високі врожаї, примножувало багатство країни. Об'єднане господарство займалося ефіро-олійними культурами. В Садовому було побудовано нову школу, магазин, клуб в якому демонстрували кінофільми, був гурток художньої самодіяльності, бібліотека, грали в шахи та доміно і звісно танці. А днями молодь пропадала на волейбольному майданчику. В початковій школі навчалось більше 20 дітей, а ватага старших ходила до Сальненської середньої школи. Влітку звісно ж ми всі допомагали колгоспу, ті, хто були старші мали більш важку роботу, а малеча працювала біля віялки, збирали сіно працювали в колгоспному саду. Я і тепер пам'ятаю запах антонівки, це був якийсь незвичайний аромат. Петро Оксентійович Лисенко на той час очолював колгосп в с.Вікторівка, пізніше вивів його в передове господарство, за що був удостоєний двох орденів «Знак Пошани».

В середині шістдесятих село було електрифіковане. Приємно було пройтися по чистому, затишному селу, де збудували трасу, яка вела до Києва, а для пішоходів були тротуари.

В Сальному, на шкільних ділянках, ми навчались як треба берегти землю і працювати на ній.

Наші хлопці, які навчилися селянському ремеслу, працювали в колгоспі і на виробництві, служили в радянській армії, їхні руки були потрібні державі. Свідком того є Петрик Віталій Васильович, який працював на будівництві в м.Ніжині, був нагороджений орденами Трудової Слави 2 і 3 ступенів. Також орденом «Знак Пошани» було нагороджено Миколу Свиридовича Карапугу, який працював в колгоспі агрономом, а потім очолював його.

Працювали мої односельці в основному в колгоспі, але були серед них і вчителі, і лікарі...

Так, лікар-терапевт Микола Юхимович Гавриш довгий час працював в Носівці, а потім очолював відділення в одній з Київських лікарень. Ось уже більше 40 років працює хірургом в Ніжинській районній лікарні Віталій Григорович Карапуга.

На даний час, в селі проживає 74 особи, в Сальненському НВК навчається всього 5 дітей з Садового. А в армії проходить службу тільки один старший прапорщик – Голубовський Анатолій Григорович.

Колись радіо, яке було розташоване в центрі села, говорило, і люди підходили послухати новини, тепер його вже нема. Та що там радіо, в селі залишилось до півсотні жителів в основному люди літнього віку.

Наші хлопці, Попков Володимир Олексійович та Багмут Микола Анатолійович з перших днів були ліквідаторами на Чорнобильській АЕС, на жаль вони уже пішли від нас, але ми пам'ятаємо їх.

Мудрі кажуть: «Минуле стає ближчим...» Так думають і мої земляки.

На околиці села стоїть курган, там тепер сільське кладовище. Цей курган бачив дуже багато і горя і зла, доброти і слави. Він надихає нас на мужність і терпіння. 13 квітня 2019 року був проведений захід в Садовому біля могили загиблого пілота – Сергія Бондаренка, який ціною свого життя врятував село від падаючого літака. Одна з вулиць села названа на його честь.

Заріс і опустів колгоспний двір, не чути тут голосів ні корів, ні коней. Тільки лелеки прилітають до свого гнізда, яке збудували на водонапірній башні. Колись поряд з башнею був колодязь, зроблений сільськими майстрами з дерева, а яка там була неповторна на смак вода, я такої в своєму житті ще не пив ніде. Жінки з села набирали води, щоб зварити найсмачнішу страву.

Зараз все змінилось. На вулицях – тихо. Осиротіло дивляться чорні шибки з вікон і чекають, що ось-ось повернуться з роботи стомлені господарі, запалять каганці і будуть вечеряти, а в сараї замукає годувальниця-корівка. Та не приходять господарі, не скриплять двері і не чути дитячих голосів.

У нашого села славне минуле, важке сучасне, та, сподіваюсь, буде і світле майбутнє!

Григорій КАРАПУТА,
голова ради ветеранів сіл Сальне і Садове

Фото: з домашнього архіву Ольги Калініченко та Івана Дяченка

Примний спогід, як свято для душі

Маленькі лосинівчани на «Головній ялинці області»

9 січня 2020 року Чернігівський обласний український музично-драматичний театр ім. Т.Г.Шевченка наповнився голосами та посмішками дітей Чернігівщини, серед яких були і наші маленькі лосинівчани. В цей день у театрі панувала справжня казкова атмосфера. Завдяки зусиллям керівництва Чернігівської обласної державної адміністрації відбулося новорічне свято «Головна ялинка області» для дітей, які потребують особливої соціальної уваги та підтримки. В урочистостях взяв участь заступник голови Чернігівської ОДА Андрій Подорван, – який зазначив, – «Мені сьогодні дуже приємно бачити посмішки на обличчях дітей, їх святковий настрій. Новий рік – це пора очікувань, ми завжди зустрічаємо його з мріями. Хочу побажати всім, і дітям, і їх батькам у Новому році добра, щастя, і щоб всі мрії збувалися».

Перед виставою дітвору розважали актори, переодягнені в казкових героїв, які проводили веселі конкурси та змагання, також бажали пропонували майстер-клас з оригамі і малювання. Далі на маленьких глядачів чекала театралізована ігрова програма біля ялинки. Під час перегляду новорічної вистави «Зимова казка», діти мали можливість поринути у світ казки, відчути себе частиною чарівного дійства разом із казковими героями. В кінці свята діти одержали солодкі подарунки. А головне, що маленькі учасники заходу отримали незабутні враження, радісні емоції, заряд позитивної енергії від концертно-розважальної програми.

Віта МАКОБРЕЙ,
начальник Служби у справах дітей

ОДНОРАЗОВА МАТЕРІАЛЬНА ДОПОМОГА

Людина. Що може бути цінніше за її життя? Здоров'я, добробут та злагода в сім'ї – це цінності, які ми повинні поважати й дотримуватись. В кожного своє життя, свої радості, свої проблеми. Людина в нашому суспільстві намагається справлятися зі своїми проблемами сама, як би важко їй не було, але є такі моменти, що самостійно впоратися неможливо. Повага, співчуття та турбота до ближнього, до його проблем – є метою виконавчого комітету Лосинівської селищної ради.

На початку 2017 року виконавчий комітет Лосинівської селищної ради розробив «Положення про порядок надання одноразової грошової матеріальної допомоги», яке було затверджено на 6 позачерговій сесії VIII скликання від 21.01.2017 року. Так, за період з 2017 по 2019 роки до виконавчого комітету Лосинівської селищної ради надійшло всього **205** звернень від громадян на отримання матеріальної допомоги на: лікування, поховання, у зв'язку із складними життєвими обставинами та ін., яким було надано фінансову допомогу на загальну суму – **330 910 грн.**, а саме:

За 2017рік

звернулося 46 осіб, з них: 42 – надана матеріальна допомога, 4 – відмовлено у зв'язку з неповним пакетом документів, або з невідповідністю вимог до даного Положення.

Всього здійснено виплат на суму – **52 110 грн.**, а саме:

- на лікування – 30 600 грн.;
- на поховання – 3 300 грн.;
- у зв'язку із складними життєвими обставинами – 9 710 грн.;
- на проведення навчально-тренувальних зборів

з пауерліфтингу та надання стипендії майстру спорту – 8 500грн.,

з них по старостинським округам громади:

с.мт.Лосинівка, с.Погребець – 34 010грн.

с.Сальне, с.Садове – 6 300грн.

с.Терешківка – 1 000грн.

с.Шняківка – 4 000грн.

с.Вікторівка, с.Леонідівка, с.Степ – 3 800грн.

с.Шатура – 3 000грн.

За 2018рік

звернулося 62 особи, з них: 59 – надана матеріальна допомога, 3 – відмовлено у зв'язку з неповним пакетом документів, або з невідповідністю вимог до даного Положення.

Всього здійснено виплат на суму – **104 500 грн.**, а саме:

– на лікування виділено – 54 500 грн.;

– на поховання – 11 000 грн.;

– у зв'язку із складними життєвими обставинами – 17 000 грн.;

– на проведення навчально-тренувальних зборів з пауерліфтингу та надання стипендії майстру спорту – 22 000 грн.,

з них по старостинським округам громади:

с.мт.Лосинівка, с.Погребець – 68 000 грн.

с.Сальне, с.Садове – 5 000 грн.

с.Терешківка – 10 500 грн.

с.Шняківка – 7 000 грн.

с.Вікторівка, с.Леонідівка, с.Степ – 7 000 грн.

с.Шатура – 7 000 грн.

За 2019рік

звернулося 97 осіб, з них: 93 – надана матеріальна допомога, 4 – відмовлено у зв'язку з неповним пакетом документів, або з невідповідністю вимог до даного Положення.

Всього здійснено виплат на суму – **174 300 грн.**, а саме:

– на лікування виділено – 115 800 грн.;

– на поховання – 14 500 грн.;

– у зв'язку із складними життєвими обставинами – 18 000 грн.;

– на проведення навчально-тренувальних зборів з пауерліфтингу та надання стипендії майстру спорту – 26 000 грн.,

з них по старостинським округам громади:

с.мт.Лосинівка, с.Погребець – 97 500 грн.

с.Сальне, с.Садове – 12 700 грн.

с.Терешківка – 10 000 грн.

с.Шняківка – 15 500 грн.

с.Вікторівка, с.Леонідівка, с.Степ – 14 600 грн.

с.Шатура – 24 000 грн.

Отже, можемо порівняти цифри за 2019рік в порівнянні з 2017роком, потреби мешканців громади збільшилися на 334% . На привеликий жаль, ми бачимо, що з кожним роком збільшується число наших жителів, яким конче необхідна фінансова підтримка. Виконавчий комітет Лосинівської селищної ради й надалі буде підтримувати своїх мешканців, можливо не в повному обсязі, але по мірі можливості. Сподіватимемося, що наша держава з новими реформами нарешті вирішить питання розвитку економіки, який підвищить рівень життя, охорони здоров'я та збереження навколишнього середовища, коли кожен з нас зможе безпечно та самостійно вирішувати будь-які проблеми нашого сьогодення.

Олена БОРОВИК,
керуючий справами (секретар) виконавчого комітету

Засновник та видавець

ЛОСИНІВСЬКА СЕЛИЩНА РАДА

Адреса: 16663 вул. Шевченка, 2, смт. Лосинівка,

Ніжинський район Чернігівська обл.,

тел. (04631)61-2-37

e-mail: losynivskaotg@ukr.net

Розповсюджується безкоштовно.

Матеріали підготували:

Юлія КАЛУТА

Комп'ютерна верстка:

Олена ВІТНОВА

Віддруковано

ТОВ «Форматплюс-П».

Думки авторів можуть не збігатися з поглядами редакції.

За точність викладення фактів відповідає автор.

Редакція має право редагувати та скорочувати матеріали.

Відповідальність за якість несе друкарня.